

ПОЗИЦИЯ НА КОНФЕДЕРАТИВНИЯ СЪВЕТ НА КТ ПОДКРЕПА

ОТНОСНО: ПРОБЛЕМИТЕ В ИНДУСТРИЯТА, ЕНЕРГЕТИКАТА И КЛИМАТИЧНАТА ПОЛИТИКА

Парижкото споразумение, като възможност за устойчиво развитие на света, е обща отговорност на всички страни, които трябва да се борят според техните възможности и в съответствие с техния суверенно определен път за постигане на поетите цели по начин, който гарантира климатичен неутралитет чрез ниско-въглеродно развитие на климатично-гъвкави икономики.

Всяка от страните по Споразумението има свобода за вземане на решения за енергийния микс, базирано на използването на националните енергийни доставчици и ниско-въглеродни технологии и в интерес на националната сигурност и независимост.

България като страна по Рамковата конвенция на ООН за климата и Парижкото споразумение е поела ангажменти, тясно свързани с енергийната политика на Европейския съюз и на страната.

Системата за търговия с емисии, задължителна за страните-членки на ЕС и налагаща високи цени на квотите на въглеродни емисии, води енергетиката и промишлеността на Европа към неконкурентоспособност на световния пазар.

Въведените общи цели и прагове на емисии не са съобразени с регионалните и националните особености на енергийните системи на страните-членки на ЕС. Не съществува универсална система, която да отразява особеностите и потребностите на всички. Увеличените цени на въглеродните квоти водят до увеличаване на цената на електроенергията, което изправя националните правителства пред решението за спиране на производството на електроенергия от ТЕЦ-ове на въглища.

Директивата за емисиите от промишлеността и системата за търговия с емисии не само въвеждат ограничения в производството на електроенергия от въглища, но водят до увеличаване цената на произвежданата електроенергия,

което сериозно понижава жизнения стандарт на крайните потребители, като ги изправя пред невъзможността да имат достъп до електроенергия и сериозно увеличава ръста на безработицата.

Европейските директиви и регламенти не отчитат националния потенциал на страните-членки за предоставяне на компетенции, които да помогнат за разрешаване на климатичните проблеми.

Очевидно водената от ЕК политика на „справедлив преход“, се отдалечава не само от възгледобива, но и от справедливостта, като не взема предвид социалните измерения на загубата на милиони работни места в цяла Европа и реалната опасност от социална катастрофа в редица възгледобивни региони.

Няма разумен отговор на въпроса защо само европейските страни налагат рестриктивни мерки за ограничаване на замърсяването след като Европа не е сред най-големите замърсители в света. Остава извън обхвата на дискусиите и фактът, че страни, които не добиват въглища са едни от най-големите замърсители. Затова, настояваме за изграждане на нова култура на справедливия преход със солидарно споделени отговорности между всички заинтересовани страни и с активното участие на социалните партньори. Настояваме за заменяне на концепцията за „декарбонизация“ с концепцията за „климатичен неутралитет“, основана на климатично-неутрално развитие чрез иновации и финансови механизми за всяка отделна страна.

Рамковата стратегия за Енергийния съюз, Директивата за енергийната ефективност, Директивата за възобновяемите източници на енергия и Пакета от мерки „Чиста енергия за всички европейски граждани“ имат сред основните си цели борба с енергийната бедност, осезаеми икономически ползи за крайните потребители и подобряване качеството на живот, но липсват ясни критерии за дефиниране на категорията „енергийно бедни“.

В Пакета от мерки за чиста енергия, който ще се базира на националните планове за климата и енергетиката и ще влезе в сила от 2019г. е необходимо да бъде включена ясна, прозрачна и детайлна схема за енергийно подпомагане на европейските граждани и ясни критерии за текущ мониторинг на ефективността на поставените цели.

Използвайки правото си на самостоятелен и независим избор при определяне на енергийния микс, настояваме българската страна да изготви Национален план за климата и енергетиката, отчитащ българските реалности в енергийния сектор и последствията за българската икономика и всички сфери на обществения живот от справедливия енергиен преход.

Напомняме, че към настоящия момент България няма национална енергийна стратегия и програма за бъдещо развитие на отрасъла.

Енергията не е само стока, тя е обществено благо. Затова е необходима обществена политика в интерес на обществото.

През месец декември предстои провеждането на 24-та Конференция на страните по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата (COP24) в гр. Катовице, Полша. Конференцията има за задача да очертае пътя към справедлив преход и създаване на достойни условия на труд и качествени работни места, в съответствие с ангажиментите от Париж (2015 г.).

Очакваме и настояваме българското Правителство да заяви официалната позиция на страната с грижа за бъдещето на българската икономика и българските граждани, позиция основана на реална оценка на националните приоритети и прилагане на гъвкави финансови инструменти за въвеждане на иновационни технологии в производството на енергия от български изкопаеми горива, гарантиращо енергийната независимост на Република България. Напомняме, че добиваните въглища се използват основно за производство на енергия, но се използват и в други отрасли на промишлеността, както и за битово отопление.

Настояваме за предприемане на спешни мерки и действия от страна на българското Правителство за запазване на производството на електроенергия от български лигнитни въглища.

КТ Подкрепа настоява за провеждането на справедлив енергиен преход, основан на устойчиви социални политики, създаване на работни места, формулиране на ясни регионални политики, пълен спектър от социални програми за закрила, обучение и преквалификация и ясна алтернатива за сектора и работещите в него.

Не приемаме европейските правила, които не отчитат националните особености на страните-членки, както и поведението на българските политици, които пренебрегват проблемите на енергетиката.

Заставаме зад стартиращата на 29.11.2018 г. в гр. София мащабна протестна кампания, инициирана от индустриалните федерации на КТ Подкрепа.

Световното производство и икономическо развитие са подложени на бързи промени не само като резултат от необходимостта да се действа по отношение на изменението на климата. Глобализацията продължава да преформулира веригите за създаване на стойност, а бързото навлизане на

технологиите (Четвъртата индустриална революция) е сериозно предизвикателство, както за развитите, така и за развиващите се страни, за разработване и прилагане на устойчиви промишлени политики.

Вярваме, че справедлив е преходът, който ще направи работниците от промишлеността част от процеса на вземане на решения чрез ясни ангажименти на правителствата и устойчиви индустриални политики. Само по този начин предизвикателствата, пред които сме изправени, могат да се превърнат във възможности.

Необходими са устойчиви индустриални политики на национално и регионално равнище, насочени към инвестиции, както за изграждане на екологичен облик на промишлените сектори, така и за създаването на нови работни места в нововъзникващите отрасли.

Адекватното насочване на фондове и средства за научноизследователска и развойна дейност и иновации ще предоставят на целевите сектори възможност за развитие на технологии, които са от решаващо значение не само за икономическото, но и за социалното развитие.

Смятаме, че добрата индустриална политика трябва да отчита регионалните различия и специфичните социални потребности, като същевременно насърчава енергийната ефективност и предотвратява отделянето на въглеродни емисии. Устойчивото развитие и създаването на достойни работни места трябва да се осъществи особено в регионите, които са най-силно засегнати от прехода към ниско-въглеродна икономика и са изправени пред сериозни загуби на работни места.

Категорично се противопоставяме на използването на необходимостта от справяне с климатичните проблеми като оправдание на строгите рестриктивни мерки за намаляване на социалните разходи и заетостта в момент, в който социалната защита е най-необходима.

Справедливият преход в рамките на мащабната индустриална трансформация изисква нов подход на адаптиране на работната ръка за постигане на устойчиво промишлено бъдеще, съобразено с потребностите на засегнатите от бързите икономически промени.

Справедливият преход е сложна задача, изискваща интегрирана политическа рамка – включително стабилност на енергийната система, която е в основата

на индустриалното и социалното развитие. Ето защо всички заинтересовани страни трябва да участват в справедливия преход и да споделят солидарно разходите и ползите от решенията, взети в обществен интерес.

Изменението на климата засяга всички, но мерките за смекчаване и адаптиране към промените няма да засегнат еднакво всички. Не може да се пренебрегне спешната необходимост от предприемане на мерки за справяне с климатичните изменения, но цената не бива да са милиони изгубени работни места в Европа.

Затова разглеждаме справедливия енергиен преход като необходима предпоставка за разумна и отговорна промяна.

Настояваме за ясна политическа позиция по отношение бъдещето на индустрията, гарантираща заетост и достойни работни места.

Споделяме позицията, че синдикатите трябва да имат активна роля в прехода за гарантиране запазването на заетостта и предлагането на достойна алтернатива. Справедливият преход се нуждае от цялостна стратегия за устойчиво промишлено развитие, растеж и заетост, което е възможно само при споделена отговорност между всички заинтересовани страни.

Имайки предвид това, настояваме за дългосрочна визия, устойчива енергийна стратегия и ясни ангажменти за финансиране на прехода, защото сме убедени, че това е пътя към истински справедлив преход за работниците, техните семейства и местните общности.

15.11.2018г.
гр. София

Президент на КТ Подкрепа:

/Димитър Манолов/